

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. března 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Evy Fleisleberové a Danuše Fialové

takto :

Obžalovaný

P ■ P ■

narozen ■■■■■ v Rakovníku, trvale bytem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno, operátor výroby ve společnosti Keihin Kladno, nyní ve vazbě Věznice Praha 6 - Ruzyně,

je vinen, že

v době od 12.1.2017 do 14.10.2017, v Kladně, ve společném bydlíšti v ■■■■■ ulici ■■■■■ a dále v ulici ■■■■■ ■■■■■ opakovaně hrubě urážel poškozenou S ■■■■■ B ■■■■■, podezíral ji z nevěry, několikrát měsíčně se stupňující četností poškozenou S ■■■■■ B ■■■■■ fackoval, bil pěstí do zad, hrudníku a ramen, až upadla na zem, plival na ni, přes její graviditu ji v lednu 2017 uhodil pěstí, hodil po ni láhev od nápoje, bil ji do břicha, čímž jí v jednom případě způsobil velkou modřinu na břiše, přičemž jí vyhrožoval, že jí vyvolá potrat, choval se hlučně, aby nemohla spát, a vyhrožoval jí zabitím,

tedy

týral osobu žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za výše uvedený zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku a dále za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 24.10.2017, sp. zn. 1 T 68/2017, podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku a § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců.**

Za shodu s prvopisem: ■■■■■

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s **ostrahou**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 24.10.2017, sp.zn. 1 T 68/2017, jakož se i zrušují všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění :

1. Soud vzal po provedeném hlavním líčení na následně uvedených důkazů za prokázaný výše uvedený skutkový děj.
2. Obžalovaný P. [REDAKCE] ve své výpovědi u hlavního líčení potvrdil, že skutečně žil v uvedeném období ve společné domácnosti se S. [REDAKCE] B. [REDAKCE] a to od čtvrtého měsíce jejího těhotenství. Předtím v ulici [REDAKCE] se pouze scházeli, společně bydleli až v [REDAKCE] ulici od března 2017. Pokud se s poškozenou někdy hádali, bylo to oboustranné, dokonce se i navzájem vulgárně uráželi. Obžalovaný popřel, že poškozenou někdy udeřil, také na ni neplival, nezpůsobil jí žádné modřiny, připustil její fyzické napadení v době, kdy odcházel ze společného bydlíště. Pokud měla na sobě modřinu v sedmém měsíci těhotenství, způsobila si ji sama, neboť upadla na kliku. V sedmém měsíci těhotenství žili společně u rodičů poškozené, v ulici [REDAKCE] č.p. [REDAKCE]. Společnou domácnost opustil dne 14.10.2017, ještě před vyhlášením předchozího odsuzujícího rozsudku (trestní věc vedená u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 1 T 68/2017). Pokud jde o užívání pervitinu, užil ho v období soužití s poškozenou pouze párkrát. Dle obžalovaného mu byla poškozená také nevěrná, také mu říkala, že ji mlátil její předchozí partner.
3. Poškozená S. [REDAKCE] B. [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi v přípravném řízení a u hlavního líčení popsala skutkový děj, jak je popsán ve výrokové části rozsudku. Ke konfliktům mezi ní a obžalovaným docházelo již od října roku 2016, nejprve to byly jen vzájemné konflikty. Společně začali spolu žít až v bytě v [REDAKCE] ulici začátkem roku 2017. V průběhu jejich soužití ji se svými přáteli nenechal několikrát v týdnu vyspat, chovali se hlučně a užívali návykové látky. Už v té době docházelo ze strany obžalovaného k jejímu fyzickému napadání. Například po ní hodil láhev od tělového mléka, dále ji v únoru udeřil do ramene, až narazila do dveří, podezíral ji nedůvodně z nevěry. V napadání obžalovaný pokračoval v měsíci lednu až květnu 2017, z tohoto napadání měla modřiny na stehnech, pažích a břiše, jednou měla též modřiny na břiše, své gynekoložce ale tehdy při kontrole raději sdělila, že se udeřila o kliku. Od 12.5.2017 spolu žili u jejích rodičů, v ulici [REDAKCE], obžalovaný znovu začal užívat pervitin. I matka svědkyně věděla, že ji obžalovaný bije. Také zde ji obžalovaný opakovaně fyzicky napadal, tahal ji za vlasy, shazoval ji z postele, dal jí ránu pěstí do hlavy, plival na ni, což činil již v předchozím bydlíšti v Polské ulici, také ji vulgárně urážel. Po jejím návratu z porodnice v srpnu 2017 až do října roku 2017 docházelo jen ke slovním výpadům a ponižování kvůli nedostatečnému vaření. Někdy v říjnu však obžalovaný poškozenou napadl údery pěstí do hlavy a spánku. Když ji bránila matka, tak i matku uhodil pěstí do prsou a nadával jí vulgárními výrazy, přitom také zničil televizor. Když ji bil, tak jí také vyhrožoval, že ji zabije. Je pravdou, že sama v průběhu komunikace s obžalovaným používala vulgarismy, ale byla to například v době, kdy se jí narodila dcera a vadilo jí jeho chování, zejména užívání drog.
4. Svědkyně J. [REDAKCE] B. [REDAKCE], matka poškozené, u hlavního líčení uvedla, že se jí dcera svěřovala s fyzickým napadáním ze strany obžalovaného, sama také na ni viděla modřiny. Byla svědkem toho, jak obžalovaný poškozenou hrubě urážel a napřáhoval na ni pěstí. Přitomna byla také jejich vzájemným vulgárním výpadům ještě v bytě v ulici [REDAKCE]. Poškozená jí také žádala, aby jim pomohla jejich spory urovnat. V květnu roku 2017 se nastěhovali k ní do domu, v říjnu roku 2017 obžalovaný poškozenou fyzicky napadl úderem pěstí do obličeje, proto mu svědkyně dala

Za shodu s prvopisem: [REDAKCE]

facku, a on ji udeřil do hrudníku, v zuřivosti ještě rozbil televizor. Podle svědkyně byl obžalovaný často pod vlivem drog. Poškozená byla dle svědkyně neustále ve stresu, proto jí sama radila, aby obžalovaného nechala, ale ona ve vztahu s ním stále pokračovala.

5. Svědkyně A. P. , babička poškozené, v přípravném řízení uvedla, že v domě v ulici , kde svědkyně také bydlí, docházelo mezi poškozenou a obžalovaným k hádkám. Slyšela, jak obžalovaný na poškozenou křičí, ona potom plakala. Obžalovaný se choval divně, dle svědkyně asi užíval drogy. Poškozená se jí ale blíže nesvěřovala, takže podrobnosti o jejich soužití neznala.
6. Svědkyně A. P. v přípravném řízení uvedla, je kamarádkou poškozené, tato se jí svěřovala s fyzickým napadáním ze strany obžalovaného. Psala jí třeba SMS zprávy, že jí udělal modřiny na ruce, že ji nadává a uráží, další den jí ale psala, že ho stejně miluje. Toto se často opakovalo. Při jednom setkání na ní poškozená působila jako troska, a ukazovala jí modřiny, které měla na ruku. Také se jí svěřila s tím, že obžalovaný užívá drogy.
7. Součástí spisu je výpis komunikace mezi obžalovaným a poškozenou (SMS zprávy, facebook) ve které poškozená například obžalovanému vyčítá užívání drog, a nájemní smlouva, podle které užívali poškozená (jako nájemce) a obžalovaný (jako spolubydlíci) byt na adrese Kladno, ulice od 12.1.2017.
8. Ve věci byl vypracován ohledně duševního stavu obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl přečten u hlavního líčení za souhlasu obžalovaného a státního zástupce. Znalec MUDr. Petr Navrátil v tomto posudku konstatoval, že obžalovaný netrpěl v době spáchání trestného činu žádnou duševní poruchou nebo chorobou, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly nepatrně sníženy vlivem vystupňovaného prostého afektu měrou nepodstatnou. Obžalovaný je osobností nezdrženlivou, nestálou, dráždivou a s rysy sociopatickými. Má nízkou toleranci v zátěži, partnerské frustraci a nízký práh pro uvolnění agrese, včetně násilí, je impulzivní a má sklon k výbuchům hněvu.
9. Ohledně poškozené byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace klinická psychologie. Podle znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové, která byl vyslechnuta soudem u hlavního líčení, je její obecná věrohodnost zachována. Poškozená nemá sklony ke zkreslování výpovědi, v důsledku jednání obviněného jsou u poškozené patrné úzkostné reakce, poruchy spánku a flashbacky, tudíž u poškozené znalkyně shledala znaky traumatizace. V době vyšetření poškozené, tedy již po vzetí obžalovaného do vazby, byla tato na obžalovaného ještě silně citově vázána, u hlavního líčení byl již postoj poškozené odlišný, vyrovnaný, k rozvoji posttraumatické stresové poruchy tedy nedošlo. Pokud jde o subdepresivní reakce poškozené, dle znalkyně takto reagovala právě na traumatické soužití s obžalovaným, muselo se totiž rozhodně jednat o situaci, která byla z časového hlediska velmi blízká době vyšetření poškozené.
10. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 24.10. 2017, č. j. 1 T 68/2017 – 338, bylo zjištěno, že P. P. byl uznán vinným spácháním zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že v době nejméně od října 2014 do 29. 11. 2015, vyjma měsíce února 2015, v Kladně na adresách tř. čp. na ubytovně , na ubytovně v ul. v Kladně - Švermově, v Kladně v ul. čp. a v ul. čp. , v bytě č. , opakovaně slovně napadl svoji přítelkyni, poškozenou A. P. , s níž žil ve společné domácnosti tak, že jí vulgárně nadával, omezoval ji v kontaktu s přáteli, rovněž jí v několika případech bránil odejít ven z bytu, koncem měsíce října 2014 ji v pronajatém bytě v Kladně, tř. čp. slovně urážel za to, že se setkala s přáteli, na konci měsíce října 2014 ji poprvé fyzicky napadl tak, že ji udeřil pěstmi do zad tak silně, že se udeřila ústy o koleno a prokousla si spodní ret, dále ji v tomto období několikrát napadl bitím do nohou, rukou a zad, házel po ní věcmi z vybavení domácnosti, obrazy nebo obuv, odhazoval ji na nábytek, jeho jednání vyvrcholilo dne 29.11. 2015 v době kolem 20.00 hodiny v pronajatém bytě

v ul. [REDAKCE] čp. [REDAKCE] v Kladně, kdy ji napadal nejprve slovně, poté ji chytil a odhodil na dveře, když upadla na bok, udeřil ji pěstí do těla, kopl do kolene a několikrát ji udeřil fackou a pěstí do hlavy, v důsledku tohoto napadení poškozená utrpěla otok a podkožní krevní výron na levém kolenu a podkožní krevní výron pravého ramene, za tento trestný čin mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvaceti čtyř měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvacet čtyři měsíců. Krajský soud v Praze následně usnesením ze dne 20.12.2017, č.j. 9 To 500/2017-376, zamítl odvolání obžalovaného.

11. Pokud jde o hodnocení provedených důkazů, soud nezjistil žádné skutečnosti, které by ho vedly k tomu, že by výpověď poškozené S. [REDAKCE] B. [REDAKCE] hodnotil jako nevěrohodnou, pokud nebyl zjištěn žádný konkrétní důvod, který případně mohl vést poškozenou ke křivému obvinění obžalovaného. Zde je nutno poukázat na svědecké výpovědi osob z blízkého okolí poškozené, které potvrdily, že poškozená v důsledku chování obžalovaného byla neustále ve stresu, také si jím stěžovala na chování obžalovaného, svědkyně J. [REDAKCE] B. [REDAKCE], která bydlela ve stejném domě jako obžalovaný a poškozená, vyslovila také vlastní poznatky, které ji vedly k podezření, že obžalovaný v tomto období užíval drogy, což také potvrzuje pravdivost údajů poškozené o takovémto stavu obžalovaného. Nelze rozhodně pominout ani závěry znaleckého posudku, který byl vypracován na obžalovaného, podle kterých zneužívá návykové látky, je osobností nezdrženlivou, nestálou, dráždivou a s rysy sociopatickými, má nízkou toleranci v zátěži, partnerské frustraci a nízký práh pro uvolnění agrese, včetně násilí, je impulzivní a má sklon k výbuchům hněvu. Navíc je zde poznatek soudu o tom, že obžalovaný se obdobného jednání již v minulosti dopustil vůči své předchozí přítelkyni A. [REDAKCE] P. [REDAKCE] v období října 2014 až 29.11.2015, jak to vyplynulo z odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 T 68/2017, ve kterém je také odkazováno na závěry znaleckého posudku psychiatra MUDr. Ladislava Procházky, který konstatoval, že obžalovaný posuzovaného jednání dopustil za stavu, kdy byl postižen pouze trvalou a léčebně neovlivnitelnou vadou osobnosti, která se nazývá disociální porucha osobnosti a která se projevuje nepříznivými povahovými rysy (postojem nezodpovědnosti vůči společenským normám, neschopností udržet trvalé vztahy při schopnosti vztahy bez nesnází vytvářet, zvýšenou povolností vůči sobě, nezdrženlivostí a nestálostí. V důsledku nepříznivých povahových vlastností (zvláště v důsledku své povahové nezdrženlivosti, nekázně a nerozvážnosti) zneužíval obžalovaný návykovou psychotropní látku pervitin. Poškozená sice dlouhodobě neřešila problémový vztah s obžalovaným nikterak radikálně, teprve po posledním incidentu, kdy obžalovaný napadl i její matku podala na něho trestní oznámení, ovšem toto její chování odpovídá tomu, že měla i v době, kdy již bylo vedeno toto trestní stíhání, k obžalovanému nadále pozitivní vztah, jako to popsala znalkyně. Soud proto vycházel z výpovědi poškozené a dalších svědků a neuvěřil tvrzení obžalovaného, že se během soužití jednalo pouze o vzájemné hádky, je zřejmé, že totiž zřejmé, že obžalovaný konflikty v soužití mezi ním a poškozenou bagatelizuje, a převzal proto z obžaloby i vlastní popis skutku beze jakýchkoliv změn, pouze upřesnil dobu, kdy měl být posuzovaný skutek ukončen, neboť to mělo podstatný význam k posouzení otázky, zda tento čin byl spáchán v souběhu s předchozím obdobným činem, nebo zda se jednalo již o recidivu.
12. Pokud tedy soud ve svých skutkových závěrech vycházel právě z výpovědi poškozené, lze mít za prokázané, že obžalovaný se po dobu delší než šest měsíců k poškozené choval hrubě, a to jak fyzicky, tak verbálně, dokonce i když byla gravidní, což lze považovat za velmi hrubé, bezcitné jednání, které musela poškozená i s ohledem na svůj stav (těhotenství, mateřství) pociťovat nutně jako těžké příkoří, což ostatně potvrdila i znalkyně, která poškozenou posuzovala. Z provedeného dokazování je také zřejmé, že chování obžalovaného vůči poškozené bylo ovlivněno užíváním drog, konkrétně se jednalo dle znaleckého posudku o škodlivé užívání pervitinu bez toxikomanické závislosti. Týráním dle § 199 trestního zákoníku se dle soudní praxe rozumí takové zlé nakládání s osobou žijící ve společném obydlí, které se vyznačuje vyšším způsobem hrubosti a bezcitnosti s určitou trvalostí a které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří.

Nemusí se jednat o jednání soustavné nebo delší dobu trvající, taktéž se nevyžaduje, aby u této osoby vznikly případně následky na zdraví, zásadní je to, zda týraná osoba takového jednání vnímá jako těžké příkoří. S ohledem na poškozenou popsané situace v soužití s obžalovaným a i s přihlédnutím k uvedeným závěrům znaleckého posudku lze rozhodně vyslovit závěr, že poškozená se nacházela v takovém psychickém rozpoložení vyvolaném právě a jedině jednáním obžalovaného, které svědčí o tom, že nakládání obžalovaného s poškozenou je nutno vyhodnotit jako natolik necitlivé nakládání s osobou žijící ve společném obydlí, že se jedná o jednání protiprávní. Zde je nutno zmínit rozhodnutí Nejvyššího soudu, které se právě tzv. „domácím násilím“ zabývalo, například rozhodnutí spisové značky 7 Tdo 1294/2015, podle kterého pokud poškozená osoba byla vystavena hrubému verbálnímu násilí ze strany pachatele po dobu několika měsíců (přesahující dobu 6 měsíců), které bylo doplněno jen občasným fyzickým násilím vůči ní, je již zpravidla naplněn znak „po delší dobu“ obsažený v ustanovení § 199 odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku. I případy hrubého verbálního násilí trvající po dobu nejméně 6 měsíců zpravidla totiž vykazují potřebnou míru intenzity, která současně odůvodňuje naplnění uvedeného znaku. Smyslem ustanovení § 199 trestního zákoníku je posílení ochrany osob ohrožených fenoménem tzv. domácího násilí, tj. násilí páchaného mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, přičemž vzájemné role těchto osob jsou v rámci násilného vztahu neměnné (jeden z aktérů je stále osobou ohroženou a druhý osobou násilnou). Současně jde o násilí opakované, dlouhodobé, nikoli o jednorázovou eskalaci konfliktní situace. Týrání nemusí mít nutně jen povahu fyzického násilí, ale může spočívat i v působení psychických útrap (rozhodnutí Nejvyššího soudu spisová značka 7 Tdo 417/2016), čemuž odpovídá právě jednání obžalovaného, který opakovaně hrubě urážel poškozenou, podezíral ji bezdůvodně z nevěry, několikrát měsíčně se stupňující četností ji fackoval, bil pěstí do zad, hrudníku a ramen, až upadla na zem, plival na ni, dokonce přes její graviditu (!) v lednu 2017 uhodil pěstí, hodil po ni láhev od nápoje, bil ji do břicha, čímž jí v jednom případě způsobil velkou modřinu na břicho, přičemž jí vyhrožoval, že jí vyvolá potrat (!), choval se hlučně, aby nemohla spát a vyhrožoval jí zabitím. Takto se obžalovaný choval vůči poškozené i v období jejího těhotenství, což zejména svědčí o jeho bezohlednosti a bezcitnosti. Pokud jde kvalifikovanou skutkovou podstatu ve smyslu § 199 odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku, musí se jednat o dobu řádově v měsících, neboť již vlastní týrání je zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním. Čím méně intenzivní budou konkrétní projevy chování pachatele naplňující znaky týrání, tím delší dobu bude muset takové zlé nakládání trvat, aby se mohlo jednat o naplnění okolnosti „páchání činu po delší dobu“, jež podmiňuje použití vyšší trestní sazby. Pro posouzení otázky, zda pachatel trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí pokračoval v páchání takového činu po delší dobu, je určující nejen celková doba týrání, ale přihlédnout je třeba též ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti apod. V závislosti na konkrétních okolnostech případu tak není vyloučeno, aby i doba několika málo měsíců naplnila tento zákonný znak (spisová značka 7 Tdo 1139/2015). Soud s ohledem na všechny výše uvedené okolnosti činu proto vyslovil ve shodě se státním zástupcem závěr, že poškozenou popsané projevy chování obžalovaného vůči ní nepochybně naplňovaly zákonné znaky kvalifikované skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, neboť obžalovaný týral osobu blízkou, žijící s ním ve společné domácnosti a páchal takový čin delší dobu. Nutno ještě poznamenat, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 trestního zákoníku je trestným činem trvajícím, pro který je typické jeho souvislé páchání nerozpadající se do dílčích útoků, tedy jednání, kterým pachatel vyvolá protiprávní stav, jež následně udržuje. Individuálním objektem trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 trestního zákoníku je zájem na ochraně osob, u nichž je dána specifická forma vzájemné závislosti vyplývající ze skutečnosti, že tyto osoby obývají společné obydlí, a proto jsou mezi nimi vytvořeny zvláštní vztahy vyplývající ze společného bydliště a zpravidla též mají ztíženou možnost toto společné obydlí opustit.

13. Při ukládání druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti je dána zejména délkou doby, po kterou mělo k uvedenému jednání obžalovaného docházet, a dále i vlastní intenzitou prokázaných útoků obžalovaného vůči poškozené. Pokud jde o pohnutku jednání obžalovaného, tento nepochybně jednal i pod vlivem drog a v důsledku absence tolerance a respektování práv a svobod poškozené, kdy naprosto bezohledně a sobecky prosazoval v průběhu vztahu s poškozenou pouze své vlastní zájmy a potřeby. K osobě obžalovaného soud zjistil z popisu z rejstříku trestů, že kromě výše uvedeného rozhodnutí Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 T 68/2017, je třeba přihlídnout i k jeho odsouzení v trestní věci Okresního soudu v Rakovníku sp. zn. 2 T 7/2014, kdy mu byl trestním příkazem ze dne 30.1.2014 uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců se stanovením zkušební doby v trvání třiceti šesti měsíců a dále zákazy činnosti a pobytu, a to pro trestné činy krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, přičemž nyní posuzované trestné činnosti se měl dopustit částečně i ve zkušební době tohoto odsouzení (ve věci Okresního soudu v Rakovníku zatím nebylo učiněno rozhodnutí dle § 83 odstavec 1 trestního zákoníku, veřejné zasedání je nařízena na 27.3.2017). Podle popisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam pro spáchání přestupku. Státní zástupce navrhl uložit obžalovanému již nepodmíněný trest odnětí svobody, konkrétně v trvání třiceti měsíců jako trest souhrnný s tím, že obžalovaný má výrazné sklony k páčání trestné činnosti spočívající ve zlém zacházení s ženami, se kterými žil v partnerském vztahu. Jelikož se obžalovaný dopustil skutku uvedeného ve výrokové části tohoto rozsudku ještě před vyhlášením předchozího odsuzujícího rozsudku, přicházelo v úvahu uložení souhrnného trestu odnětí dle pravidel uvedených v § 43 odstavec 2 trestního zákoníku. Soud podle uvedeného zákonného ustanovení uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 43 odstavec 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbývala podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. Soud tedy řešil otázku, zda ponechat původní druh trestu, tedy ještě podmíněný trest odnětí svobody, a pouze navýšit jeho výměru za současného prodloužení zkušební doby, či dle návrhu státního zástupce zvolit již nejprísnejší možnost potrestání, tedy nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud se přiklonil k druhé variantě, a to z následujících důvodů. Obžalovaný se stejného druhu trestné činnosti podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku dopouští již od roku 2014, navíc je zřejmé, že na něho nemělo žádný výchovný a odstrašující vliv ani předchozí podmíněné odsouzení ve věci Okresního soudu v Rakovníku, ani probíhající trestní stíhání, které se týkalo trestné činnosti spáchané vůči A. P., včetně výkonu vazby. Soud je proto toho názoru, že pouze nepodmíněný trest odnětí svobody může obžalovanému v budoucnu zabránit v opakování trestné činnosti a spolehlivě tak ochránit společnost před obdobnými útoky, ostatně již předcházející soudem zvolená sankce ze zrušeného výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 T 68/2017 rozhodně neodpovídala tomu, že předchozí podmíněný trest odnětí svobody nesplnil svůj účel, pokud nevedl k nápravě obžalovaného, a přesto byl znovu zvolen stejný druh sankce s poměrně krátkou zkušební dobou, aniž by byl navíc například stanoven dohled. Proto byl nyní obžalovanému uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře ještě stále při dolní hranici zákonné sazby dle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku (dvě léta až osm let), konkrétně v trvání třiceti měsíců, neboť se jedná o prvé takovéto citelné potrestání obžalovaného spojené s přímým omezením osobní svobody. Obžalovaný by si měl uvědomit nevhodnost svého jednání v partnerských vztazích i to, že rozhodně nelze takovéto závadové projevy v jeho chování tolerovat. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu se zákonnými pravidly dle § 56

odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 24.10.2017, sp.zn. 1 T 68/2017, jakož se i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení :

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 13. března 2018

JUDr. Ivo Poštolka v. r.
předseda senátu